

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 29 MAART 1886

Ingezonden stuk.

Mijnheer de Redacteur!

De heer X (zie de courant van Vrijdag) is, als men naar zijn schrijven hem beoordeelen mag, een moedig man. *Bangmaken geldt niet*, is zijne leus. Jammer voor X en voor de zaak, die hij verdedigen wil, dat men met een paar groote woorden niets bewijst. Wenscht hij te bestrijden, wat ik èn schrijvers èn kiezers ter overweging bood, hij dient dan aan te toonen; dat het Drenthe niet zal schaden, als men eene candidatuur voor het lidmaatschap der Tweede Kamer steunt met den gevaarlijken partijkreet: Kiest toch vooral geen ander dan eenen Drenth!

Of X dan niets bewijst?

Hij zegt: "Mij dunkt, dat ons daar (in andere provincies) die liefde voor een gewestgenoot niet zoo euvel geduid zal worden."

Die "dunk" pleit ongelukkig nergens anders voor dan voor het goede hart van den heer X. Hij is van oordeel, dat men in andere provincies wel zoo verstandig zal zijn aan Drenthe een ziekelijk provincialisme niet te willen wreken. Vindt men dat verstandig van die andere provincies, hoe dan te oordeelen over de handelwijze van hen, die Drenthe *tegenover* Nederland willen stellen.

Waarlijk, mijnheer X! *bangmaken* wilde ik niet, Dat ééne argument – "de heer *Smeenge* is een Drenth" – 't welk zoo talloze malen werd aangevoerd, scheen en schijnt me een gevaarlijk wapen, waarvan *tegen* Drenthe gebruik gemaakt kan worden.

Mocht de heer *Smeenge* naar de Tweede Kamer worden afgevaardigd, 't zou dan m. i. èn voor ons gewest èn voor den gekozene wenschelijk zijn geweest, dat de leuze "kiest toch eenen Drenth!" nooit ware aangeheven.

Dankende voor de plaatsing dezer regelen,
Smilde, 26 Maart.

U Ed. dw. dn.

A. KALVERKAMP.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINSDAG 30 MAART 1886

Ingezonden stuk.

Mijnheer de Redacteur!

Het lag niet in mijn voornemen, u bij de herstemming lastig te vallen om een plaatsje in uw veelgelezen blad. Doch aangezien de heer *de Waard*, te elfder ure van den verkiezingsstrijd, in den aanhef van zijn schrijven eene satyrieke lofspraak op mijne talenten houdt, zoude het weder als *ondankbaar* kunnen worden aangemerkt, indien ik dat met stilzwijgen beantwoordde.

Doch, hoe dankbaar ook, toch heeft het schrijven van den heer *de Waard* mij onvoldaan gelaten, daar hij geen enkel argument aanvoert, waardoor het den 20sten dezer door mij gesprokene wordt weerlegd.

Ik blijf beweren, dat aan beeldspraak, zooals: "Al is het nog zoo aardig in hooggeacht gezelschap te reizen en al blijft men beweren dat ik de zaak niet begrijp, omdat ik niet mede wil varen in het schuitje, mijn woord heb ik niet verpand, onder den hoed heeft men mij niet gevangen." geen andere beteekenis is toe te kennen, dan die door mij is uitgesproken, - geen andere, dan eene zijdelingsche aanklacht tegen de eerlijkheid en zelfstandigheid der kiezers in het algemeen, welke de candidatuur van den heer *van Diggelen* steunen, en in het bijzonder tegen de afgevaardigden der kiesvereeningen, welke zich gelijk zijn gebleven; en zoolang de heer *de Waard* aan zijne beeldspraak geen anderen uitleg geeft, blijf ik bij mijn eenmaal uitgesproken oordeel.

Corruptie (omkoopings) nergens gezegd; terecht, maar in elken zin te verstaan gegeven.

Hoe kan u er dat uithalen? vraagt de heer *de Waard*. Alleen omdat het er door den schrijver in gelegd is.

Die overtuiging staat bij mij vast en daarom was mij niets aangenamer geweest, dan dat de schrijver mij van mijne dwaling had overtuigd en dan had ik openlijk erkend, dat ik ten onrechte den heer *de Waard* beschuldigd had,

Deze betuiging is mij ernst.

-vervolg op blad 1886g1